

endnu sige om den forestaaende Afgørelse, som du viser dig saa ligegyldig for, — med Enslev falder det sidste Bolværk mod en middelalderlig Syndflod, som truer med at drukne vor Kultur midt i dens Blomstring. Tyrstrup skal Præsteskabet snart faa Krammet paa. Han er en godmodig Trækokse, der ikke selv veed, hvem det er, der kører ham.“

„Naa ja! Vi kommer maaske til at opleve en Kostyme-forandring. Andet er det dog ikke. Inderst inde ser den Slags Folk allesammen ens ud.“

Asmus tav bekymret stille. Skønt Torben stod med Ryggen til Lyset, slog det ham, hvor forandret hans Ansigt var bleven i Løbet af de sidste Dage. Trækkene var slappe, Øjenlaagene tungt nedsænkede.

„Sig mig, Torben — du glemmer da ikke at tage dine Piller regelmæssigt? Du veed, det er tvingende nødvendigt, at du ikke forsømmer det.“

Spørgsmaalet fik Torben til at løfte Hovedet. Han saae hurtigt hen paa Vennen i Sofaen med et sky Blik og blev rød.

Et Øjeblik stod han i sine egne Tanker. Saa gik han hen og satte sig stille ved Siden af Asmus, idet han lagde Haanden paa hans Skulder.

„Jeg vil være fuldt oprigtig mod dig. Maaske er det sidste Gang, vi taler sammen. Du har gjort saa meget for mig, og naar jeg nu tilstaar dig Sandheden, vil du vist finde mig skammelig utaknemlig. Ser du, fra den Dag for fem Fjerdingaar siden, da du kom over til mig paa Favsingholm — eller i det mindste fra den Dag, jeg